

или жгъль. Ето защо, на върха на жгъла застава най-силната птица; когато тя се умори, остава най-назадъ, за да си почине, а нейното място заема друга.

А колко опасности, колко пръчки сръщатъ нашите пътешественици изъ своя дълъгъ пътъ! Тукъ дъца заложили примки за тѣхъ, тамъ ловци ги прищакватъ. Едри грабливи птици и други животни ги нападатъ, когато си отпочиватъ. За да се избавятъ отъ многото си врагове, повечето птици, особено дребните, пръдпочитатъ да летятъ нощъ, като нѣкои избиратъ лунни нощи, а други не се спиратъ и прѣзъ най-тъмните. А вѣтровете, бурите, покриватъ често морската повърхност съ тѣлата на изнурените пътници.

Когато птиците минаватъ море, винаги прѣдпочитатъ да духа източнъ или западенъ вѣтъръ, който имъ иде отстрани. Срѣщуположниятъ вѣтъръ ги изморява много и намалява бързината на летението имъ, а този, който духа по сѫщата посока, по която се движатъ тѣ, е най-опасенъ за тѣхъ. Той възпрѣтва перата имъ и тласка птиците, както тласка платната на лодката; при това тѣ не могатъ да управляватъ движенията си, и вѣтъра ги сваля въ водата. Често, когато пътпъдъците прѣлитатъ отъ Русия прѣзъ Черно-море за Мала-Азия и бѣдъ застигнати отъ силенъ съверенъ вѣтъръ, хиляди отъ тия нещастни птици падатъ изнемощели въ морето.

Когато птиците прѣлитатъ прѣзъ Средиземно море, тѣ винаги избиратъ най-тѣсната му частъ, т. е. тамъ, дѣто срѣщуположниятъ брѣгъ е съ най-приближени. Така, нашите балкански прѣлетни птици минаватъ прѣзъ Гърция и островите въ Бѣло море,